

Sygn. akt IV U 339/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2019 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania S. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 11 kwietnia 2019 r. Nr (...)

w sprawie S. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury pomostowej

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z 11 kwietnia 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych odmówił S. F. prawa do emerytury pomostowej wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat, po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, a ponadto pobiera świadczenie rehabilitacyjne. Organ rentowy wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art.4 ustawy o emeryturach pomostowych zaliczono okres pracy ubezpieczonego od 1 grudnia 1994r. do 31 grudnia 2008r., co po odliczeniu zwolnień lekarskich stanowi 14 lat i 21 dni. Nadto organ rentowy podniósł, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 1 stycznia 2009r. do 30 czerwca 2018r., gdyż zakład pracy nie zgłosił ubezpieczonego do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako pracownika zatrudnionego w szczególnych warunkach. Wskazano, że ubezpieczony udowodnił łącznie staż ubezpieczeniowy w wymiarze 42 lata, 8 miesięcy i 24 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 41 lat, 7 miesięcy i 2 dni, a okresy nieskładkowe 1 rok, 1 miesiąc i 22 dni (decyzja z 11 kwietnia 2019r. k.24 akt emerytalnych).

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. F., reprezentowany przez pełnomocnika, wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury pomostowej. Decyzji zarzucono błędne ustalenie, że ubezpieczony nie wykazał 15 lat pracy w

szczególnych warunkach w sytuacji, gdy do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczyć należy okres zatrudnienia od października 1983r. do 31 października 2008r. w Zakładach (...) w W., w tym w OSM w W., w (...) w S. Zakładzie (...), w Zakładzie (...) w W., (...) Sp. z o.o. Zakładzie (...) w W. oraz w PHU (...) w W. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony (odwołanie k.2-3 akt sprawy)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.5-6 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. F. w dniu 27 marca 2019r. ukończył (...) rok życia. W dniu 12 marca 2019r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury pomostowej (wniosek o emeryturę pomostową z 12 marca 2019r. k.19-20 akt emerytalnych). Był to drugi wniosek ubezpieczonego o emeryturę pomostową – pierwszy zgłoszony w dniu 18 lipca 2018r. (k.1 akt emerytalnych) został załatwiony odmownie decyzją z 17 sierpnia 2018r. m.in. z uwagi na nieukończenie przez ubezpieczonego 60. roku życia (decyzja z 17 sierpnia 2018r. k.8 akt emerytalnych). Po rozpoznaniu w/w wniosku z 12 marca 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., zaskarżoną decyzją z 11 kwietnia 2019r. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej z przyczyn wskazanych na wstępie uzasadnienia (zaskarżona decyzja z 11 kwietnia 2019r. k.24 akt emerytalnych).

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) Spółdzielni (...) w W. w okresie od 18 marca 1981r. do 31 grudnia 1985r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy z 31 grudnia 1985r. k.25 akt o ustalenie kapitału początkowego). W początkowym okresie zatrudnienia ubezpieczony wykonywał pracę na stanowisku kierowcy samochodu osobowo-dostawczego (umowa o pracę z 16 marca 1981r. - w aktach osobowych). Następnie od 1 listopada 1984r. pracodawca powierzył ubezpieczonemu stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego – cysterny (pismo pracodawcy z 21 listopada 1984r. o zmianie warunków wynagradzania od 1 listopada 1984r. w związku z powierzeniem pracy na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego – w aktach osobowych). Pracę kierowcy samochodu ciężarowego – cysterny o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony ubezpieczony wykonywał od w/w zmiany stanowiska ,tj. od 1 listopada 1984r. do zakończenia stosunku pracy z OSM w W. ,tj. 31 grudnia 1985r. Od 1 stycznia 1986r. na zasadzie porozumienia między zakładami pracy – w związku z reorganizacją transportu mleczarskiego, ubezpieczony przeszedł do pracy w (...) S. Zakład (...) w W., gdzie kontynuował ją do 7 grudnia 1989r. Przez cały okres tego zatrudnienia ubezpieczony wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony (świadcstwo pracy z 12 stycznia 1990r. wystawione przez (...) S. Zakład (...) k.39 akt o ustalenie kapitału początkowego – w świadectwie omyłkowa data początkowa zatrudnienia ,tj. 1 stycznia 1989r. zamiast 1 stycznia 1986r. i błędnie wskazane stanowisko - kierowca samochodu Ż.). Od 8 grudnia 1989r. - w związku z kolejną reorganizacją transportu mleczarskiego, ubezpieczony ponownie zatrudniony został w (...) Spółdzielni (...) w W. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i zatrudnienie to kontynuował do 30 listopada 1994r., kiedy to Spółdzielnia rozwiązała z nim umowę o pracę w związku z powstaniem Spółki (...) (umowa o pracę z 8 grudnia 1989r. zawarta między ubezpieczonym i OSM w W. na czas do 31 grudnia 1989r. i kolejna z 1 stycznia 1990r. zawarta na czas nieokreślony oraz pismo OSM w W. z 29 listopad 1994r. o rozwiązaniu umowy o pracę z dniem 30 listopad 1994r. - w aktach osobowych). Po rozwiązaniu umowy o pracę z OSM w W., od 1 grudnia 1994r. ubezpieczony został zatrudniony w nowo powstałej Spółce – (...) - (...) Sp. z o.o. W. na takim samym stanowisku jak w poprzednim zakładzie pracy ,tj. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony (umowa o pracę z 1 grudnia 1994r. - w aktach osobowych złożonych w skoroszycie). Następnie z dniem 1 stycznia 2002r. na skutek przejścia zakładu pracy w trybie art.23.1 kp na nowego pracodawcę, ubezpieczony stał się pracownikiem (...) Sp. z o.o. w K. Zakładu (...) w W. (pismo z 27 grudnia 2001r. o przejściu zakładu pracy na innego pracodawcę - w aktach osobowych złożonych w skoroszycie), a następnie na skutek kolejnego przejścia zakładu pracy w trybie art.23.1 kp na innego pracodawcę, od 1 października 2004r. ubezpieczony stał się pracownikiem Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego (...) w W. (pismo z 16 września 2004r. o przejściu zakładu pracy na innego pracodawcę - w aktach osobowych złożonych w skoroszycie). Pracę w przedsiębiorstwie (...) ubezpieczony kontynuował nieprzerwanie do 30 czerwca 2018r. (świadcstwo pracy z 30 czerwca 2018r. k.4 akt emerytalnych). Przez cały okres zatrudnienia we wszystkich kolejnych

wyżej wymienionych zakładach pracy poczynając od 1 listopada 1984r. (data powierzenia stanowiska kierowcy samochodu ciężarowego) do 30 czerwca 2018r. ,tj. do chwili zakończenia stosunku pracy w Firmie (...), ubezpieczony nieprzerwanie wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony. Ubezpieczony kierował samochodem typu cysterna, którym przewoził mleko z okolicznych zlewni do (...) Spółdzielni (...) w W., a następnie do spółek (...) i H., dodatkowo jeździł z tzw. przerzutami ,tj. przewoził nadwyżki mleka do innych spółdzielni mleczarskich. Pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu. Po 30 czerwca 2018r. ubezpieczony nie kontynuował zatrudnienia (zeznania świadków: W. W. i K. M. k.21v-22 akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.20v-21 akt sprawy).

W okresie od 27 grudnia 2018r. do 24 czerwca 2019r. ubezpieczony był uprawniony do świadczenia rehabilitacyjnego (decyzja z 10 stycznia 2019r. o przyznaniu świadczenia rehabilitacyjnego k.4 akt o świadczenie rehabilitacyjne). Ubezpieczony nie występował o ustalenie prawa do świadczenia rehabilitacyjnego na dalszy okres (zeznania ubezpieczonego k.20v akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. F. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.4 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (t.j.: Dz.U. z 2015r., poz.965 ze zm.) prawo do emerytury pomostowej przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.,
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat,
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn,
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art.5-9 i art.11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn,
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy lub w art.32 i art.33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS,
- 6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3,
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Analizując okoliczności sprawy w świetle powyższego uregulowania Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczony nie spełnia wszystkich określonych w nim warunków nabycia prawa do emerytury pomostowej. W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie dowody wykazały słuszność twierdzenia ubezpieczonego, że legitymuje się on co najmniej 15 letnim okresem pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art.32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z rozporządzeniem Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, który w wykazie A załącznika do tego rozporządzenia w dziale VIII poz.2 stanowi, że do pracy w szczególnych warunkach zaliczana jest praca kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony. Przypomnieć należy, że organ rentowy do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczył okres pracy ubezpieczonego na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony od 1 grudnia 1994r. do 31 grudnia 2008r. W świetle przeprowadzonych w sprawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach osobowych oraz ze spójnych zeznań świadków i zeznań samego ubezpieczonego nie może być wątpliwości, że pracę w szczególnych warunkach ,tj. jako kierowca samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony ubezpieczony wykonywał znacznie wcześniej niż przyjął to organ rentowy, gdyż już od 1 listopada 1984r. Tym samym staż pracy ubezpieczonego w warunkach szczególnych jest znacznie dłuższy, niż przyjęty przez organ rentowy, gdyż obejmuje

czas od 1 listopada 1984r. do 31 grudnia 2008r. (ponad 24 lata). Okoliczność ta, podobnie jak fakt, że od 25 czerwca 2019r. ubezpieczony nie korzysta już ze świadczenia rehabilitacyjnego nie przesądza jednak o zasadności odwołania ubezpieczonego, gdyż organ rentowy słusznie stwierdził, że ubezpieczony nie spełnia przesłanki określonej w pkt 6 powyższego uregulowania ,tj. wymogu wykonywania po 31 grudnia 2008r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Należy wskazać, że art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych zawiera autonomiczną (w stosunku do ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze) definicję prac wykonywanych odpowiednio w szczególnych warunkach i prac o szczególnym charakterze, a zamknięty katalog tych prac zamieszczony został w załączniku nr 1 i nr 2 do powyższej ustawy. Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika, że po 31 grudnia 2008r. do 30 czerwca 2018r. ,tj. do chwili ustania stosunku pracy z firmą (...) ubezpieczony wykonywał tego samego rodzaju pracę co przed 31 grudnia 2008r., a zatem pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony przeznaczonego do przewozu mleka. Praca tego rodzaju nie jest zaś pracą w szczególnych warunkach, ani pracą o szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych - vide: zamknięty katalog prac wymienionych w załącznikach nr 1 i nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

Analizując dalej okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że ubezpieczony nie spełnia również przesłanek nabycia prawa do emerytury pomostowej na podstawie art.49 w zw. z art.4 ustawy o emeryturach pomostowych. I tak zgodnie z art.49 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3,
- 2) spełnia warunki określone w art.4 pkt 1-5 i 7 i art.5-12,
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009r.) miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3.

Powyższe uregulowanie nie stawia już wymogu, aby osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową wykonywała po 31 grudnia 2008r. pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Wymaga natomiast, aby praca wykonywana przed tą datą spełniała przesłanki pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 przedmiotowej ustawy. W przypadku ubezpieczonego warunek ten nie jest spełniony. W okresie od 1 listopada 1984r. do 31 grudnia 2008r. ubezpieczony wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony zaliczaną – jak już podniesiono - do pracy w szczególnych warunkach na gruncie art.32 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ale praca ta nie mieści się w katalogu prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art.3 ust.1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych, która jak wskazano wyżej zawiera własną definicję tego rodzaju prac i ustanawia zamknięty katalog tych prac określony w załączniku nr 1 i 2 do ustawy. Praca kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony nie mieści się w katalogu tak prac w szczególnych warunkach, jak i prac o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych – w załączniku nr 2 do tej ustawy zawierającym wykaz prac o szczególnym charakterze spośród kierowców pojazdów do pracy o szczególnym charakterze zaliczono prace wyłącznie kierowców autobusów, trolejbusów oraz motorniczych tramwajów w transporcie publicznym, prace kierowców pojazdów uprzywilejowanych oraz prace kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w G. dnia 30 września 1957r. (vide: załącznik nr 2 poz.8, 9 i 10 do ustawy o emeryturach pomostowych). Ubezpieczony nie był kierowcą żadnego z wymienionych pojazdów.

Z przedstawionych względów na podstawie art.477¹⁴§1 kpc Sąd odwołanie ubezpieczonego oddalił.